

Athenæ Britannicæ:
 S I V E
Deliciæ MUSARUM,
 E T
Arcana Encyclopædiæ
L I T E R A R I Æ.

Cum Criterio, ceu Characteristico, Hujus sæculi, tam Actorum quam Auctorum, præcipue vero Authorum nostratium.

Ad aliquos expurgandos, & alios experiendos vel exercendos. Tacitus.

Δυσκολὰ τὰ καλὰ, Tyrtaeus.

Si placeat, lege: sin displicat, relege. Cicero, &c.

P A R S V.

Auctore MYLES DAVIES Consiliario ad legem Anglicanam advocato, & subserviente, Armigero, nuper de Trerabbat in Com. Flint. Eodem nempe Auctore, quatuor Voluminum, dictorum pariter, *Athenæ Britannicæ*, nuper editorum Londini, in 8° & 4°. Anglice ut plurimum, Scriptorum.

At the Corner of Little Queen-street,
 Holbourn, London.

SERENISSIMO
GEORGIO
Magnæ Britanniæ Regi.

De suæ Inviçtissimæ, terrâ mariq; Victoriis
Pacis prophylacticis.

Oeli supernâ sorte vicarium
Terras per omnes imposuit Deus,
Fecitq; Regem, qui solutas
Comprimeret ditione Gentes.
Quem si bearit moribus inclytis
Tum vero puram mentis imaginem
Appellat aureæ: nec horret
Ipse suum cumulare nomen.
Sic est: rotundum Dij quoq; Principes
Versatis orbem, lumine sedulo
Motoris aspecti supremi,
Servat avis velut Afra pullos.
Rex ille Martem haud sustinet exrerum
Durare contra: classica civium
Cædesq; detestatur atras;
Inq; malos regerit Magistros.
Contempsit *unctum* nemo caput diu:
Inflabit axis fulmine vindice,
Ut *lictor* occultet securim, &
Carnificum laniena parcat.
Testis canoræ Magna Britannia
Sat veritatis nota; furentibus
Major procellis, illa victa,
Illa metum super, illa Victrix.

Perjura pulsus quid Ducibus tulit
 Cohors rebellis? quod madido impii
 Titanes ausu; vincla, dignis
 Cum Crucibus, meritisque pœnas.
 En, stat mearum jam Austriacus leo
 Sententiarum testis, in æmulum
 Duratus hostem, per catervas,
 Magne, tuas, pelagiq; vires.
 Dudum est rapaces nam armiger Imperi',
 Expertus unguis undiq; vulturum,
 Ales biformis; cui serenum
 Primus eras aperire cœlum.
 Non sic revinxit tergemina comam
 Augustus umbrâ, dum Capitolium
 Scandens, Gelonorum pharetris
 Romuleas decoravit aras;
 Verâq; Parthos cum domuit fugâ;
 Cum fregit arcus telaq; Cantabri
 Ferrata, & intactæ superbas
 Arabiæ tremefecit arces.
 Eia, allaborans nunc Erato chely
 Effunde carmen, quale per ardui
 Convexa Parnassi, & Cypressi
 Et fragiles didicere Myti.
 Vel quale sacro muta silentio
 Excepit arcis fidereæ domus
 (Postquam Gygantas tumultus
 Jupiter & nimium ferocem
 Pugnare Rhetum, fulmine lurido
 Sacraret Orco) cum spoliis Mimæ
 Onustus acclamaret æther,
 Rector, Io, superum triumphâ!
 Nam parte festis omnimodâ choris
 Plaudunt Britanni: lætitiâ undiq;
 Ludosq; solemnesq; Pompas
 Atq; animos Britonum unientem

Sonante

Sonante Georgium corde Britannico:
 Per & viarum strata, per & domos
 Sentire, Neptuni per æquor,
 Fas fuerit, Thamesiq; tergum;
 Quin & remotos clamor amabilis
 Excubit Indos: Hesperius Tagus
 Accedet ardori sodalis,
 Teq; colet Britonem tributo.
 Fœdus, paventes nam Hesperides, tuum
 Quærentq; pacis pignora mutua;
 Cum jam coacti substiterunt
 Cæde virum laceraq; classe.
 Communis, O tu, latitiæ dator,
 Præcerpe tantæ gaudia palmetis:
 Jam nunc secundante plausus
 Usq; tuâ assimiliq; prole.
 Evœ, Britanni, Georgio & insonent,
 Serventq; longum! Georgius imperet!
 Qui Ecclesiam & famam refulcit,
 Angligenum celebretur aris.
 Sperata, longo gaudia tempore
 En *Bingus* Affert laurels: explica
 Frontemq; Pectusq; & triumphos,
 Georgiadum, O fructure palmâ.
 Nam quod laborum quod tibi sumptuum
 Anglis pericli fas erat integris
 Exsolvere, aut optare munus
 Ni Hesperio (ut domi) ab Hoste palmam?
 Hinc te laceffet noxius, ac tuam
 Impune sortem nemo, periculis
 Edoctus horrendis, benigno,
 Sceptra capi revoluta celo.
 Non arbor uno læta viget solo,
 Vincitq; matrem furculus arborem:
 Dimota ab Hamo parva laurus,
 Britanidum regat usq; cedros.

Humana rectam nausea judicat
 Plerumq; pravi noster amor facit
 Aut cura *Normam* : certa rerum
 Nube Deus simulachra textit ;
 Promenda paucis, quos amat unice ;
 Frangatq; mundi ludicra ; te suum
 Dignatus ultorem Angliæ jam
 Balthidos, Hesperiosq; in hostes.
 His obstisti classe timcibus
 Dum tu Georgi, jam Hesperium fugans
 Fastum, coronæ Arctovi adhæres
 Imperii, Britonumq; Rex es.
 O, quam irreflexo lumine, lumina
 Mundi triumphant, Cæsar & arduus
 Cum Anglis Georgius, ad ruborem
 Hesperix opprobriumq; Gothi.
 O prima mundi sæcula, sæcula
 Cognata Cælo ! jam videor boni
 Calcare Saturni beatas
 Corde hominum superante terras.
 Astræa rursus lata perambulat
 Telluris orbem : nuda fides trahit
 Secum choræas Gratiarum &
 Implicitas sine nube Musas.
 Benignitatem non ego tum alteram
 Desiderarim : turmini, Georgi,
 Florere præstabis ; pericli
 Ufq; memor, folioq; tutus.
 Cecini humillimeq; Obruli & Vovi, MYLES
 DAVIES (ab amicis & omnibus necessariis nu-
 dus) nuper de Trerabbat in Com. Flint, Le-
 gum Municipalium Professor, Armiger.

Musica

MUSICA SACRA:

S I V E

Harmonia Reformata,

C E U

E P O S

Hiero-Didactico-Parænetico-Triumphale

In Laudem

Omnium Ecclesiarum Protestantium,

Præsertim Anglicanæ.

Carmen Apollineum, radiisve Poema repexum

Ne quære: hæc aliàs: nunc sacra Musa vocat,
Ut cultu, sic sorde vacans: qualem decet esse,

Christicolæ; qui de Religione canit,

Usq; reformata, Georgii & Harmoniâ.

Paci animorum Musa sacrata est: jam sapere aude;

Litibus excussis, pectora aduni: & ama.

These Hymns were either extemporary Raptures, so long as immediate Inspiration lasted, or set Compositions, either taken out of the holy Scriptures, or of their own Compositions, as Tertullian tells us in Apolog. c. 39. For it was usual then for any Persons to compose divine Songs to the Honour of Christ; and to sing them in the Publick Assemblies, &c. Dr. William Cave, in his Primitive Christianity, Edit. Lond. 1702. pag. 176.

Authore eodem MYLES DAVIES, nuper de Tre-rabbat in Com. Flint, Legum Municipaliū Angliæ Oratore, Armigero.

LECTORI.

UM non ita pridem, candide Lector, ediderim Conamina quædam Lyrica in Honorem Reverendi admodum Cleri Anglicani, continuâ fere deductâ ab ipsis Reformationis Incunabulis, præcipuorum Authorum Ecclesiæ Anglicanæ ad hæc usq; tempora, serie, & cum nonnulla tam Exscribentis quàm Excudentis menda præoperarum incuriâ & Authoris inadvertentiâ, elapsa fuerint ac in publicum evola verint, (non sine aliquo Clericorum Omne quorundam Erratorum Hiveroglyphico) Visum est, eidem Ode Clericali recudendæ, adjungere, in eodem strictæ Orationis genere, Fraternali quandam Parænesim, ad animorum omnium Protestantium diuultumq; desideratam, præsertim in Magna Britannia, Unionem promovendam, cum Pindarico quodam Celeusmate, & præcipuè cum stricturis quibusdam Philadelphicis in Religiosos & Pænitentiales Separatistarum (qui vulgò vocantur Anglicè Dissenters & Meeters, Latine verò, Conventuales, Dissidentes, & Discrepantes, nempe à communi & ordinario Ecclesiæ nationalis cultu frequentando) Protestantium Ordines, Devotioni ceu disciplinæ cuidam privatae & recollectiori deditos in Magna Britannia, & alibi indultos, tanquam Fratres scrupulosos vel dioxólos vel certè tollerabiles, aut omnino tollerandos indicando, quid potissimum in illis approbandum vel improbandum sit, & quàm omnimodâ connexi-

ne

LECTORI.

one et sequela, necessaria sit Unio Fraternalis inter omnes omnino Protestantes, utcumq; denominentur, vel subdistinguantur; præsertim cum conveniant Reformati universi certissimè in isto infallibili uno tertio seu Medio, nempe Sacram Scripturam esse debere, omnibus & singulis Unicam necessariam (ad Salutem) Fidei et Morum Regulam, privato utiq; cuiusq; humili et docibili Spiritu cuiq; sibi applicandam; dirigendam tamen cum subordinatione pacificâ, debitâ (Jure Sacro & civili) omni supremo Regimini Nationali; vel ubi vis gentium, Toparchico; & hoc quidem, multo potiore Jure, quàm Papistæ suâ Politicæ Unionis catenâ, alligantur suo Papali Aruspici seu Arbitro cuidam suarum Litium Honorario; rebus adducti et adducti Necessariis.

*Cum expensa conditione rerum et personarum stomachari Lector sciolus vel Momus desierit, quod præter expectationem, quid Ethicum, vel potius Religiosum, quàm Panegyricum, in Lucem ediderim, forte erit, quando reditura cum illo sit ingratiâ Musa mea.

Ceterum vocabulis Ecclesiasticis vel Religiosis, vel novo-antiquo-fabricatis, si quando occurrant, vel incertæ seu ancipiti eorundem Quantitati, si quando titubare, sive vacillare cupiam videatur, nemo erit opinor, tam ad stuporem Classico-Criticus & Critico-Horatianus, qui obelum admoveat, in terminis præsertim usu publico seu consuetudine tantum non consecratis. Vale. Et si quid aignum sit, quod ametur, ama.

MYLES DAVIES.

MUSÆ prophanum tollite Barbiton;
 Cantus faceſſant Caſtalii hinc procul;
 Nam ſanctior poſthac Camæna
 Me ſuperis ſociabit almis.
 Quæ at Muſa vocem, quæve ſonum lyra
 Proferre poſſit, ſufficiant ſatis
 Quæ Chriſtianæ Eccleſiæ tam
 Innumeras reſonare laudes?
 Si quæ fluentis Muſa perennibus
 Irrorat ignes hymniſeros poli,
 Ac Angelorum extet Chorarcha,
 Uraniem, Seraphimq; ſupra,
 Cœli tremendo proxima Præſidi
 Choriq; Rectrix, Trino Aleluia
 Præcentet, alis obvoluta,
 In calamum fluat illa vatis;
 Quo ſublevetur jam Entheus extaſi
 Pyrâq; amoris ſpiritus ignei,
 Ad præcinendas Chriſtiani
 Ortho-gregis Britonumq; laudes.
 Quis nunc ab alto Cælituum tholo
 Fibris anhelis Spiritus incubat?
 Quæ lapſa ab alis Angelorum,
 Pluma levat mea membra in auras?
 Cæleſtium num Spirituum choro
 Adjungor hoſpes? nempe curulibus
 Subvectus Euris, concinenti
 Aligeræ ſociorq; turmæ.
 Inſpiret altæ nunc Epiikia
 Sacrata menti Pneumaticum melos;
 Quo purioris Sanctitatis
 Multifidus referatur ordo.
 Duplex ab alto portio Spiritus
 Primùm *Reformantis*, calamo influat
 Nunc exarantis, quæ Proteſtans

(Orbis habet monumenta Christi ; &)

Mente sacrâ renovavit orbe,

Restituens pia corda Christo.

Ille, ille cordi Spiritus incubet ;

Ille, ille chartam Spiritus imbuat,

Qui Christianam menti aciem piâ

Primo redonavit, quâ tum avitâ,

Roma, tuæ patuere fraudes.

Quantis tenebris degener obrutus

Orbis jacebat , cùm insonuit tuba

Divina Lutheri intonantis,

Ad labarum properate Christi,

Solum ut Evangelium sequamur,

Sola ut Apostolica erigantur!

Tunc, tunc, ab omni cardine plurimi

Venere mundi, fœdus ut erutum

Redintegretur Christi : ita acti

In varios coiere cætus :

Multiplices patuere valvæ, ad

Myſteria uſq; Dei & penetræle Chriſti.

Templi reformati laquearia

Quantum micabant ! continuo ſacræ

Aedes Proteſtantum & Sacella

Innumera emicuere in orbe, &

Chriſtologum retulere cultum, &

Multiplici enituere cætu.

Verbi Dei tunc orbe ſacro, ſacræ

Quanta at fames ! Sacraſti, Alemania,

Dani, Anglia, & Suedi, Geneva,

Saxonia, Helvetiique teſtes.

Sed Roma teſtis cauſaque, Gallia,

Hiſpania & cum Liſbone, & Auſtria,

Quod præferant *Verbo* Dei, *Edvæ*

Politici male-ſuada cultus.

Teſtis ter amplus, Magna Britannia,

Quantum

Quantum *reformata*, haud sine Numine,
 Ecclesia, errores vetustos,
 Roma, tuos, superetq; fraudes.
 Namq; inter omnes, Anglica (en!) eminet,
 Ecclesias; quæ nunc acroteria
 Immiscet astris, obviantes
 Cum superis lociatq; palmas.

At non maligni Chasmatris arbitri,
 Nec contumacis Schismatis auspices
 Mihi canendi, Ecclesiam qui
 Usq; dolo lacerare student.
 Hi nempe fallunt sub specie illice
 Severioris Religionis, at
 Reverâ, ut aurata implicati
 Alliciant sibi regna mundi.
 Non ergo tales, carmen erunt mihi,
 Dissidentes Schismatico dolo,
 Qui Ecclesiæ usq; se in cavernis,
 Pectoris abdiderintq; rimis:
 Tam qui reformato omine dissident,
 Quàm qui Papistæ vestibis horridis
 Ludunt popellum; altare in aram
 Utpote Schismaticæ struentes.
 Quos fraudulentos mentibus aviis
 Decepit error, nec mihi fas erit
 Efferre cantu; quamvis ore
 Mellifluo, astra, sua esse, jactent.

Sed illa tantum pectora *dissita*,
 Subinde quæ absunt *gentis* ab arulis,
 Mentis reformandæ ergo, Olympum
 Stelliferum resonanda supra.
 Sic nempè cuncti gentibus exteris
 Veri Protestantes adeunt sacra
 Rite reformatæ usq; fratres ;

Propria sacra licet frequentent
 Sæpius, atq; suos Ministros.
 Anglusq; Clerus semper in omnibus
 Locis peregré, Vera Professio
 Ubi Protestantum est, recuset
 Vix alios celebrare ritus;
 Saltem at adesse Sacris professis.
 Dissidentes, non male compares,
 Cursu à sacrorum perpetuo suo,
 Erexit olim Numen alnum,
 Instituens *Nazaraea* corda.
 Nam institutum cælitus id datum est,
 Quô purioris Pneumatis hoc genus
 Inspiret orbi, Sanctiore
 Vota Deo celebrare corde.
 Non quin per omnes Relligio gradus
 Tenere debet pectora consona
 Legi exarata; sed volebat
 Ipse Deus variare fædus.
 Fædus quod inter *Peculii* sui
 Quosdam peregit. *Mansio* multiplex
 Cæli hinc sacrario est: *Ovilis*
 Orbe micant totidemq; cultus.
 Idcirco Moyse imperio Dei
 Impulsus ipso, *Deuterion* sacrum
 Descripsit ipsâ in lege sanctâ;
 Quô enituit *Nazaræus* ordo.
 Sed non ob istud particulare jus
 Subduxit ullis legibus iste se
Dissentiens Ordo; obtulit cui
 Sola humilem *Metanæa* virgam.
 Testis mearum *Tarsitides* sacer
 Sententiarum, & *Samson*, is *Hercules*
 Divinus olim, pænitentis
 Ordinis illius alter Heros.
Dissentientum sic aliqui *Ordinum*

Nostrorum abundant Pneumaticâ notâ ;

Et *separantibus* sibi sat

Appropriant *Nazaræa* corda.

At non ob istam Pneumatis indolem

Immissam ab *alto*, cœlitus inferant,

Se, Sanctuarium aut habere,

Ortho-gregem propriæ dici :

Nam *Dissidentes* Mosaicis Sacris,

Interfuerunt *temporibus* statis ;

Nec Schisma nec *templum* addiderunt,

Usq; vetus reparare nixi.

Sic nempe quondam tu *Jonadab* quoq;

Te separasti, ut legibus arctius

Tuos ligares ; at vetustos

Tum satagens reparare Ritus,

Id Institutum quod *Jonadab* suis

Sanxit reformans Oeconomis Pater,

Probante cœlo, est æmulandum

Schismatici sine fraude zeli.

Nam si reformanda ulterius *Sacra*,

Vitæ arctioris fiat in orbitâ ;

Non destruendo *altare* Gentis,

Quod steterat, tuleratq; limam.

Si, *Discrepantes* Angligenum ab sacris

Hos æmularentur Rechabiticos !

Nam separatus publici jus

Afferuit *Rechabita* templi.

Sunt, sunt ab Anglis qui male *Dissiti*

Sacris, reformati bene sentiunt

Qui de sacratis Gentis hujus

Ritibus, ut *Rechabitus* Ordo.

Sunt, & fuerunt semper in Angliâ

Dudum reformatâ haud temerarii,

Qui dexteram templi sub oram,

Flexanimum variare cultum

Solum volebant, vivere ut arctius
 Juxta bilancem *Christiados* queant;
 Quâ corde spirans sanctitatem
 Spiritus & Metanæa ducunt.
 Non ut Papistæ; transfugæ ab omnibus,
 Furvis cavernis Cœnobij jacent;
 Aut Harpiæ cunctis molestæ, aut
 Mendiculi insidiantur orbi.
 At vera *Virtus* pulvere sordida
 Haud indecoro, spirat in omnibus
 Commerciis vitæ, atq; agentem
 Ascetico movet orbe mundum.
 Papisticus sed tam male multiplex
 Ordo, sub umbrâ Religionis, &
 Larvas reducunt, ac inanes
 Gentilium, Isacidum & figuras.
 Non sic reformato ordine plurimi,
 Ritu Anglicano qui male *discrepant*,
 Sacrum usq; volventes volumen,
 Corde tenus sine fraude vivunt.

7

Evoe ! tenellâ Synterefi modo
 Vere retenti, ritibus Anglicis
 Dissentientes, supra avarum
 Schisma volent nebulasq; cordis,
 Tales recessu pectoris intimo
 Jacent gementes, imperium Dei
 Usq; expetentes, & recumbunt
 Corde humili & patiente sensu.
 Tales recurvi pondere Spiritus
 Christi sacrato, mente struunt focum
 Cœlestis ignis, quo incruenta
 Corde clement Holocausta cœlo.
 Hi præparantur lumine prævio
 Cordi refuso, Pneumatis impetum
 Sequi vocantem, ut jam resignent
 Se Domino, mediante Christo.

Hi

Hi *separati*, Christo operante, se
 Mundoq; *mundos* jam in medio gerunt,
 Non in Monasticis cavernis :
 Nam omnia sunt bona *munda* mundis.
 Hi nempé *mundi* res licitas sibi
 Sumunt in usum ; sic quasi neutiquam
 His uterentur, mente fixâ
 Cordi, ubi, Christe, quasi usque adesses.
 Hi *separata* à mundiferâ lue
 Mentis volatus, sunt Theoremata,
 Vitam beatorum hic agentis ;
 Quæ haud capias, male-sane Sanno,

✻ 8

Isti, *interesse* usq; inveniunt suum
 In Christo ubivis applicito sibi :
Interfit omnium explicare
 Illa licet potiore sensu.
 Soli, *interesse* in particulari habent
 Prædestinati, in, Christe, tuo (*volo* :)
 Ast *interest* omnes reniti, ut
 In numero relocentur isto,
 Sic quasi, consona habendo, nossent ;
 Si edere Symphona corde suescant.
 Esse inter agnos, Christe, tuos, oves
 Tuasq; quis non velit ? at abnuunt
 Multi *interesse* in Christo habere,
 Pondere desidia repressi.
 Sed *Discrepantes* publico ab ordine,
 Suum *interesse* haud in, Christe, tuo sinu
 (Quasi expetentes Aulicorum, aut
 Cælituum auxilium) reponunt :
 Multo minus tanquam meritum suum
 Intelligentes, substituunt *simul*
 Cum Christo, inanes actiones
 Quisq; suas, parilesve ritus.

Nec

Nec *interesse* in, Christe, tuo libro
 (Isti quod inculcant toties) sibi
 Intelligunt de debito quod
 Fanore reddere, Christe, debes :
 Nec *interesse* illud capiunt, suâ
 Pro autoritate aut *posse* apud alterum,
 Sive illum amicum, sive non, quo
 Flectitur alterius potestas.
 Nostratium jam *Diffiti* at ordines,
 Per *interesse* in Christo aliud modo haud
 Intelligunt, quàm hinc imputatam
 Justitiam sibi, ~~sine~~ fine, Christi.
 Etsi *interesse* in Christo aliter docent
 Quidam Reformati *Rechabitici*,
 Juxta reformati Anglicismi
 Dissidium *sine* fraude Linguae:
 Nempe *interesse* illi accipiunt suum ut
 Christo inferantur sordibus obruti,
 Christi cruore, ast abluendis,
 Christe, tibi innocuo & contegendis ;
 Christo inamissibili imputandis.

9

Timere nostrum qui Dominum Deum
 Timetve, nolitve, haud reputandus is,
Amare dignus ; cum utriusq;
 Delicias sociare nolit.
 Namq; iste terror (cautio amabilis
 Deum irritandi) deterit intimo
 Nihil de *amore*, qui tremendam
 Usq; Dei comitatur umbram.
 Mortalitati quisquis adulteræ
 Sorbendus instat ; quisquis & imminet
 Voragini peccati, ei hoc sit
 (Usque time Dominum) tonitru.
 Dilectioni quàm bene jungitur
 Timor! quam amandus! quæ coalitio

Subjecti

Subiecti & Objecti ! unionem quoq; hanc
 Ipse Dei ligat ardor intus.
 Quidam Reformati ordine *diffito*,
 Utrumq; jungunt ; *Diligere* & Deum
Timereq; illum ; nam videntur
 Deliquio trepidare amoris.
 Communio insit pectore cum Deo,
 Christoq; prasente, usq; & ubiq; (sed
 Spirante ubi velit) fideq;
 Usq; humilem repetente praxim &
 Usq; habitum revocante ad actum, &
 Longaminum patiente velum.

☼ 10.

Dissentientes, ni fide energica,
 Certare nolint, Clerigenum choro :
 Ancillæ adinstar nam ordo eorum est,
 Mundet ut exteriora templi ; &
 Ut moniti haud meliora temnant ;
 Quos humiles Metanæa reddet.
Dissentientes sic reparent viam
 Templum ad Britannum, atq; atria construant
 Rectosq; reddant tramites ad
 Sacrarium Angligenumq; ritus.
 Sic *Discrepantes* pulpita verberent
 Sonante Zelo, dummodo sint velut
 Clamantium voces Eremo,
Angligenum reparate templum,
Clerigenum celebrate Sacra :
 Clament Eremo Cosmopoli, pii
 Instar Joannis, voceq; prodromæ,
 Credant ut omnes sanctius nil
 Sacrario, Angligenumq; sacris.
Puillus esto is grex potius procul
 A mundo avaro, quàm Angligenum a sacris.
 Nam is *Discrepantium* ordo est pusillus
 Omnimodâ ratione Cleri.

C

Cur

Cur ergo Clerus (qui veluti Leo
De Prole Judæ) deterere ingeni'
Vim velit, in tantillum hiulcis
Usq; gregem resonantem in umbris?
Timore tanto si insequitur leo
Tales bidentes, ne Satrapæ loca
Excelsa fautores eorum
Possideant, regimenq; campi;
Errant & isti Zelotypi sacri
Pavore inani : nam Proceres *sacra*
Æquare lance publica, at non
Turbare velint, nec valeant, ni
Se excutiant regimenq; ab axe.
Sed nullus unquam hic tam insipiens fuit
Statûs Minister, volveret ut rotam,
Suam in ruinam ultro ; ast sat ; aulam
Altus ut Achitophel subintret,
Tantopere huic veritosq; Clero
Qui ipse agat hos cuneos sub aris.
Ergo iste terror Clerigenûm sibi
(Aulæ à quibusdam) Juribus & sacris
Nimis caventûm, nil erat, ni, ut
Imperium obtineant *vetustum* ; &
Sit novus ambitionis error,
Ansa novæ & dominandi in agnos.
Clere auspicate, O, tu caveas tibi
Levi a pavore tum male prodromo
Charam ominantis Zeli in *aram*
Quæ est toties *repetita* ab illis,
Donec & omnia, sempiternum
Sacra quoq; & ruerent profana
Frustra ferentes dona timebimus
Graios : at ipsi rite timebimus.
Nos, O Britanni : nos maligni
Argolicos superamus astu s.
Exam^en omnes, quisq; ineat sui,

Cordis per umbras: sic decet avias
 Frænare mentes, atq; in orbem
 Sæpe lupo revocare duro.
 Dissidentibus & reputent suos:
 Conventuales esse quidem in viâ ad
 Perfectionem Christianam; at
 Clerigenam obtinuisse *tutum* &
 Ambiguum superasse callem.
 O Clere felix! omnia te omnibus
 Factum esse, factis usq; memento: tu
 Qui *Discrepas*, planes viam; aram
 Indigites, sine corde *Plani*.
 Ecclesia alma O Anglica, quâ prior
 In orbe non est ulla, nec ulla vel
 Hæreditas sacratior, cui
 Christi aderant potiora dona, aut
 Gentis erant meliora fulcra!
 Quanta at pericla O Juribus & *Sacris*
 Tuis creabant usq; aliqui ex tuis!
Fraterculi haud tam isti, aut *Papistæ*,
 Quam Ambitio, insidiæq; natæ
 Ipsis sub aris: Georgius ambitum
 Et *Filiorum* devocat & *Patrum*:
 Ecclesiæ at larva qui abusi, ad
 Munera, opes, titulosque, Jani,
 Adq; Palatia construenda,
 Quis subiget sacer ultor Hydras?
 Georgius Herculeo an lacerto?
 O Clere felix, & nimium, bona
 Nôlles modo si vel tua, vel tuos!
 Nec fideres Magnatibus (qui
 Non tibi sed sibi consulunt) tum
 Consuleres tibi verè, amicos
 Consuleresq; Petræ ipse Christi; &
 Petra tibi magis Christus esset.

Nil, Clere, Mitra jure valentius
 Partes in omnes, si bene creditur
 Recto, pioque, imponet axi
 Fræna, nigrum quatietq; Avernum.
 Nec mirum : ubi altis ominibus sacra
 Præcedit Anglos Clerigenas Polo
 Delapsa Virtus; ut videret
 Angligenûm nova corda Cleri.
 Sit *Dissidentum* vera modestia,
 Gentilq; Clero adsit moderatio :
 Utriq; certent se invicem usq;
 Officiis superare fratrum.
 At *Dissidentes*, sub specie illice
 Christum attrahendi, aut synteresis suæ
καρῶς tenellæ, haud dent habenas
 Ambitui, stationis ergo, aut
 Imperio ut potiantur aureo,

❁ II.

Dissidentes, O, caveant sibi
 Ab ambitu nunc illo Hierarchico ;
 Multo magis sed seculari,
 Qui *Ortho-greges* laceravit omnes.
 Nec blandiantur jam sibi, se fore
 Magnum aut timendum unquam populum Angliæ,
 Se se exerendo in Gentis aras,
 Degenerare ambitione, sacras.
 Nec blandiantur *Presbyteristici*
 Nec *Inde-pendentes* sibi, se fore
 Magè uniendos, fratribus sed
 Dissidii reliquis repulsis.
 Quakeriani jam veluti forent
 Magis dolosi, sive Hypocritici
 Baptisticiq; quàm ante-dicti
 Presbyteri sine veste sacrâ,
Acephali sibi quiq; *pendent*.
 Propter minutos articulos enim
 Si *Discrepan tes* Scisma suum creant,

Sibi

Sibi hincq; cuncta cedi adoptant,
 Fraude malâ ut sibi lucrum adaptent;
 Theta nigrum at sibi tunc inurunt;
 Spes sua eos magè & inde damnat.
 Verum est, & illos *Presbyteristicos*
In-deque-pendentes, min s Anglico
 Distare ritu, quàm ante-dictos
 Sive *Quakers*, aliosve *Baptists*.
 Sed non ob istud, Schisma minus putent,
 Distent minus quòd jam ordine Clerico,
 Liturgiæ aut magè appropinquent,
 Aræ ordinem aut plus æmulentur;
 Schisma etenim fluit inde majus;
 Damnât eos magis inde Schisma.
 Nam Chasma quodvis, vel minimo in gradu,
 Verum procaci Schisma facit fibrâ;
 Multo minus sed annuendum,
 Maxima quàm data si esset ansa;
 Parva ob enim, lacerare Corpus,
 Ob minima, aut sacrum abire in æstum,
 Omnia, id, est, temerare sacra.
 Sint Consonantes, Schismate compares,
 Minus loquaces; nec sibi mutuo,
 Multo minus Clero exprobrent vel
 Sphalma suum, duplicentvè Chasma.

Diversitas hic non alia esto jam
 Inter *Protestantes*, fidei quibus
 Morumque, *Scriptura* & Senatus,
 Norma, quàm ejus, cui in ore Papa est.
 Verus *Protestans* ille sit unicus,
 Cui, sacra, Rêx & Biblia, *regula*
 Vitæ atque Cultûs: at Papista est,
 Norma cui male-suada Roma est.
 Distinctio ergò haud altera noscitur
 Inter *Reformatos*, quàm id amabile

Nomen

Nomen Protestantum, & Papistæ

Nota Superstitio & pericla.

Musica Nassovii ista Cygni est :

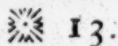
Harmonia hæc referenda Georgio.

Solis Papistis Antipathia sit ;

Cunctis Reformatis bene Sympathi

Omnes Protestantes ubique

Sint : sit ita insuperandus Anglus.

13.

Ne Clerus his fidat *Satrapis* nimis,

Volunt videri Zelotypi ad *sacra*

Qui Ecclesiæ servanda *sarta*

Tectaq; Clerigenumq; jura :

Præ se ferunt qui pectus amoribus

Sacris refertum, in vera *Sacraria*

Ecclesiæ gentis; *genuuntq;*

‘ Cernere sese etenim pericla,

‘ Ominaq; occipiti *dira* Cleri

‘ *Dira* Sacris, modò quæ imminēt.

‘ Cùm cuncta Gentis sint *loca* consita

‘ Tam Ecclesiæ quam Clerigenum hostibus,

‘ Minisq; talium virorum,

‘ Qui omnia *sacra* negant, vel imis

‘ Cuncta revellere jam volentes,

‘ Vel superaddere adulterata

‘ Jam properant aliena *sacra* ;

‘ Auxilii sine speq; Clero.

‘ Nobis, Amici, si quid opis foret,

‘ Vobis adesset : marmora *Tethyos*

‘ Ecce, ut tument, horrentq; *Cauris* !

‘ Ut quatitur *sacra Petra* Cleri !

‘ Quid ergo agendum ? res agitur tua,

‘ O Clere, fortis frustra ! abigas nisi

‘ Clamore sueto, quos *habenæ*

‘ Rerum adhibent meliora ad acta,

‘ Sed satagunt operum suorum.

‘ Ad

- ‘ Ad arma cœli : Pulpita personent
- ‘ Ecclesiæ Anglorum usq; periculis,
- ‘ Pravisq; *Temonis* ministris
- ‘ Qui quatiunt vetera instituta,
- ‘ Sacrorum hostibus armâ dantes,
- ‘ Dissidii & Capita adstruentes ;
- ‘ Verbulum at ingerite haud in ipsum
- ‘ Regem ; etenim foret illud abs re ;
- ‘ Turba ruat socio at tumultu.
- ‘ Hæc arma templi, O Clero, tuæ & tubæ
- ‘ Belli sacri ; ut vos, pectora Amicæq;
- ‘ Vobis, resumant rerum *habenas* ;
- ‘ Clerigenæ ut releventur astris,
- ‘ Deliciis refluantq; opimis,
- ‘ Opiparis dapibusq; pleni
- ‘ Immeritis dominantur agnis,
- ‘ Dissidii ejicientq; fratres ;
- ‘ *Velle* suo quatiant ut aulam, ut
- ‘ Aulica fræna regant ad usum ;
- ‘ Lumina ut inq; alios refundant,
- ‘ Fulgura ut in peregrina spargant ;
- ‘ Vivere & ut valeant per ævum ;
- ‘ Frugiferis satiati at arvis,
- ‘ Orbe suo famuloq; lassæ
- ‘ Tandem & ad astra sua avolabunt.
- ‘ Se vero abhorrere, indolis impetu,
- ‘ A turbine *Aulæ*, omniq; negotio :
- ‘ Carere se haud ullo adminiculo
- ‘ Vitæ, aut avitâ hæreditate,
- ‘ Aut titulis, opibusve lautis :
- ‘ *Malle* frui requieq; tutâ &
- ‘ Rure suo, aut alibi otari,
- ‘ Quàm scopulosâ agitari in aulâ :
- ‘ At, at, prius quàm Sacrum ruat,
- ‘ Ecclesia aut jam diminuatur, aut

§ Clerus

' Clerus periclitetur, atram
 ' *Velle* suam refovere mortem, &
 ' Sorte tuâ sepelire sortem
 ' Quemque suam, rediue Clere,
 Sic istæ Hyænæ (quæ ex Satrapis fere,
 Imo ex Barathro Dæmonici an magis?)
 Singultu anhelo implicatis
 Blanditiis fricuere Clerum,
 Infidiis petiere templum,
 Ut Procerum superaret astus
 Quisque sibi, & *loca* habere posset,
 Filii eorum habeantq; templa,
 Ut Laïcus magè Clerus esset,
 Utq; gradus sit ad *alta* Clerus;
 Sic nempe mundus, sic vice mutuâ
 Imponit artes sic sibi commodas;
 Sic se invicem omnes decipiunt vafre
 Pravos in usus artibus improbis
 Sed spero, Cleri imposterum ullum haud
Velle suam violare sortem,
 Blanditiis aperire vè aurem, aut
 Infidiis referare templum, aut
 Ambitui dare frœna avaro,
Verba aliis dare vel suam aurem,
Verba dari sibi vel pati unquam.

✻ 14.

Judæa quondam Ecclesia, partium
 In factiones degeneres trium
 Dilapfa, tota est subruta olim,
 Zelotypi licet apparebant
 Omnes; superbus tum Pharifæus &
 Scriba, innovator tum fidei, Sadoc:
 Sed nucleum *legis* secreto
 Calluit aut coluit novenus
 Vix quisque: nobis, absit, ut omina
 Ita applicentur, nomina sive ea:

Etſi

Et si lique scat jam satis, quis
 Scriba, vel hic Phariseus, aut jam
 Is filius terræ Sadoc Anglicus :
 Minus patefcit, quis fit at intimus
 Cultor : sibi *hoc ipsum* ast pavefcant,
 Quòd videant modò nil timendum :
 Quisq; fed esse pius nitatur
 Interior sine fraude cultor.
 Et jam dierum factio inhospita
 Plusquàm triplex Ecclesiam & opprimit ;
 Utq; ipsa se extinguat gradatim,
 Ambitui sua lora dantur,
 Spiritus opprimiturq; Christi.
 O Clere verè magne, Britannice,
 Caveto ab istà viscera prodita
 Rodente peste *partium*, intra
 Viscera vestra, eademq; natà.
 O Dissidentes, ædiculis procul
 Vestris fugator Partium & hæc lues,
 Pericla vobis certa quæ affert
 Exitium properumq; vestris,
 Exilium in, ni abigatis illam.
 Sit nullus *altus* seu Phariseus, aut
 Scriba ambidexter, Psycho-brotos Sadoc,
 Qui vestra turbent otia, Anglæ aut
 Gentis ovile Sacrum profanent.
 At Dissidentes, Sacrarij & Patres
 Saltem uniantur, confiteantur ut,
 Se habere utrimq; factiosos,
 Et Steriles dominantùm avenas ;
 Secta ubi, Schismaq; se inter, ac si
 Scriba, Saduc, Phariseus essent ;
 Qui haud pereant, bene at uniantur.
 Dicamus omnes *Anathema* odio
 Sic mutuo : appendeus Superùm tholis
 Ecclesiarumq; invicem quin

D

Fiat

Fiat & hoc *Anathema, amate.*
 Judæa compar factio ea utraq;
 Tam Scriba quàm isthæc Pharisaica
 (Quæ tum gubernabat vicissim)
 Et ordinem Essenorum, & omnes
 Subordinatos ut supremo,
 Tunc reliquos, minimosq; cætus
 Sustinuit retinere cultum
 Quemq; suum, ordine subditorum
 Et Separatistæ therapeutici
 Papistici sic multifidi ordines,
 Iam perferuntur à tiaris
 Politicâ ratione gentis
 Quisq; suæ sociantis aras,
 Indigites tolerantis omnes:
 In pauculis etsi articulis sibi
 Constant Papali cum suo Aruspice
 In plurimis sed discrepantes,
 Isti tamen juxta *Interesse*
 Papisticarum gentium, aras
 Jus & habent, nationis instar,
 Templaq; dissita & adstruuntur,
 Jure Sodalitij inter omnes,
 Jure necessario regendi.
 Quin ergo cuncti, nomine vestiunt
 Qui se Protestantum, tolerant suos
 Fratres ejusdem nominis, ac ament
 Ut ut vocatos, qui legentes
 Biblia sacra, & ea usq; vivunt
 Absq; superstitione Romæ.

✻ 15.

Dissidentes ast aliqui quidem
 Iam tum videbantur retinere sic
 Nonnulla semina excrendi
 Rebellionem, ut asserant se
 In regimem nationis omne;

Debit

Debita cuncta sibi quasi essent,
 Ut pote regna Dei obtinent qui :
 Hæc trahit esca aliquos eorum,
 Cum datur ansa bona exequendi.
 Pæniteat sed eos reatûs.

Gentisq; Clerus dicitur Anglicæ
 Subinde non sueto imperio erigi, aut
 Conventuali Principibus modo
 Resistere, aut occasionaliter

Unumq; Principem expulisse, aut
 Regem heterogenium abdicasse.

Consensit (agnosco) Angligenum sacer
 Clerus, supremi legibus Anglici
 Statûs, (Jacobum principem ut abdicent)
 Decernitur queis, Regia subdita ut
 Nulli *poteestas*, id caput attamen

Quod subsit haud ulli, in sua usq;
 Iura trahit Themis : alto huic sunt
 Et sua littora certa, *Leges*;
 Quas scelus ulterius agi esset,
 Ne regimen referat tyranni,

Discrimen hoc est, pectora dissita &
 Ecclesiæ inter Clerigenas sacræ,
 Quod discrepantes insitum habent sibi,
 Obmurmurandi hunc impetum, ac ut
 Principium ingeniumq; rixæ,
 De nihilo, minimove ritu, ut
 Imperio potiantur omni;
 Regniferis cumulandi & astris;
 Cuncta quibus Deus ipse donat.

Ecclesiæ jam Clerus at Anglicæ
 Submissionis pacificæ omnibus
 Semper supremis principibus gerit
 Se vindicem : sed generalis est
 Non ulla cunctis *regula* casibus,
 Exceptio opportuna jam tum

Quin datur, omnia jura juxta.
 Regula vera minus num habenda ?
 Coacta sed tunc ista coercio
 Regis supremi casibus ultimis,
 A Clero agi tum debet & assolet
 Leges secundum cum reverentiâ
 A filiis dandâ usq; parentibus
 Amentibus vel forte nefarijs,
 Sine insolentiâ aut malâ arte, ut
 Dolori & horrori illa facta
 Postea & usq; habeantur, omni
 Christicolæ haud referenda in usum ;
 Omnia ut Acta sonant *Attainder*.
 Doctrina constat Clerigenum chori
 Usq; *Uniformis* (nolle resistere
 Ullis supremis Regibus) ut nisi
 Serventur unâ fors vice Principes
 Legesq; forte quâ prius : sed
 Conventuales subruunt hæc
 (Sæpe & resistendo, innovando)
 Regnaq; Juraq; Sacra Regum.
 Quantum *infrequens*, *agerrimè* & insimul
 Distant ab istis, *Sæpius* & *Libens* ;
 Ecclesiæ tantum Angligenæ sacræ
 (Quantum ad, supremis debita Regibus)
 Distant ab isto, qui, ordine, dissidet,
 Qui non quidem semper rebellat,
 Nec persequatur & semper omnes
 Qui fugiunt alienam ad aram, aut
 Qui recolunt aliena sacra,
 Aut qui alienum in Ovile abirent,
 Sæpius ast id agunt, Papistæ ut.
 Sed Metanæa reos reformet.
 Perversitates *dissitæ* ejusmodi, &
 Extremitates (quò redigunt suos)
 Monstrant eorum spiritum, qui

In persequendo, sacra propter,
 Fratribus haud proprijs pepercit.
 Si modò posset, adhuc Quakeros
 iam quoq; persequeretur omnes;
 Tunc opus idq; Dei vocaret.
 Crudelis isthæc spirituum indoles,
 Furens in illis Presbyteristicis,
 Contra Inde - pendentum Ordinem, & alterum
 (Rebellionis tum & socios suæ)
 Effecit ut Regem advocarent
 Inviti in hæredem thronum, tum
 Persequi eos cum aliter nequirent:
 Sic potius quam alios relinquant
 Conscia sensa sequi in sacratissimis,
 Liberum Evangelium ut sequantur,
 Omne malum reputant trahendum;
 Maximum & hoc quod eis tum erat, *Rex*.
 Sic persequendi vincitur indole,
 Rebellionis spiritus insitus;
 Hoc est, malum à malo repulsum est:
 Utrum? & an ullibi præferendum?
 Testes Chorarchæ dissiti & ordinis,
Love atq; *Penry*, furcæq; Martyrum,
 Quibus rebellare at satis haud erat,
 Ni persequi ipsos tum socios queant,
 Rebellionem sunt morati,
 Ut persequi suos valerent:
 Se ergo prius quam ferre apertos,
 Carnifici voluere mortem
 Oppetere, hos quam & habere fratres,
 Qui Acephalos tolerant Ministros,
 Presbyteris sine, habentvè cætus!
Love, quippe fassus vocibus ultimis
 Unà refusus cum socijs suis,
 Furcæq; in ipsâ, se comitem mori
 Rebellionis, quam asseruit prius;

Sed

Sed malle se Reges habere
 Mitras & Anglas, quàm repleti
 Fratrum alio variante cultu,
 Quem veluti ulterius reforment;
 Omnimodum tolerantvè cultum.
 Pœnituit sed & hosce, spero.
 Nec est negandum, Ecclesia & Angla quin
 Episcopalis, parte suâ illice,
 Ut plurimum aucta isto Ordine *diffito*,
 Infixerit tum maxima vulnera
 Rebus Britannis; quippe nostri
 Dissidentes nil fuissent
 Sine irritatâ hâc parte gentis,
 Infima que modo pars vocatur,
 Altivolæ opposita ima acerræ,
 Ordine *Diffito* abusa prompto,
 Quem extulit in Cathedram tiaræ,
 Cuncta pericula supra Romæ,
 Altivolæ supra & arma partis,
 Degeneris supra Idola mentis;
 Ut sibi jam fere blandiuntur.
 Alluminata â fratribus *infimis*
 Et intimis Ecclesiæ, en, Anglicæ,
 Fraterculis cum dilloni & ordinis
 Tremenda cunctis flamma domestica
 Civilis Orci corripiciens fere
 Totam Baitannam Ecclesiam, alto
 Cum Capitolio & Anglicano
 Devorat omnia eodem hiatu, &
 Implicat immeritos reatu.
 Hos tetigit Metanæa virgâ.
 Immane tandem conseritur manu
 Utrimq; bellum: causa sed horridi
 Quæ causa busti? num Patriæ sero
 Externo ab hoste & littora Juraq;
 Defensa? Non; sed de minutis

Riti-

Ritibus & *Nihili* periclis;
 Bella per Anglignum sacella &
 Pectora, *vera* serunt pericla,
 Ni incutiat Metanæa virgam, aut
 Alma Pronæa ferat quietem,
 Vel Deus ipse det Unionem.

Non ergo semper culpa rejicitor
 Dissidentium paucula in agmina,
 Quæ, Ecclesiæ nunquam absq; vel ipsius
 Parte infimâ, quicquam valerent
 Efferre pro se ullumvè in hostem
 Quod foret ullatenus timendum, ob
 Dissita ea agmina sola per se: at
 Suspicionibus enecamur,
 Ni Metanæa ferat flagellum,
 Quo altivolas moduletur iras
 Omnimodas moderata partes.

Quamquam infima illa Ecclesiæ & Anglicæ
 Vocata pars, sit forte mage Ordinis
 Dissidentium (cùm semel illius
 Amplexa causam est & dissita sacra)
 Papistici unquam Ecclesia quàm *alta* sit
 Vel *τῆ* interesse aut sacrarij, tamen
 Nec infima est Ecclesia, in se,
 Dissidentium Ordo, ni adacta;
 Ecclesia alia nec Britanna, est
 Auguris avia secta Papæ; ut
 Terrificent nisi Discrepantes,
 Voce tenus, minitantis instar.

Ergo fatendum est, *Dissitum* eum Ordinem
 Ecclesiæ dictæ *infimæ* adesse, sic
 Papistici ut sunt *altivolis* viris,
 Pro re inde natâ occasionâliter,
 Telum vel instrumentum ad omnes
 Occasiones *τῆ* interesse

Usq;

Uſq; fui : nam adhibent perindè
 Alterutros ſibi ſorte verſa,
 Papa, tuoſvè, tuoſvè, Calvin,
 Ut tulerit novus ordo rerum.

Confuſione iſtâ Cabaliſticâ

Quid ergo agendum ? quæ ſibi lumina

Aspexerit jam quiſq; corde,

Hæc proſequatur, Biblio cum

Nempe ſacro : hoc duce tutus ito ;

Pacifico hoc duce ſalvus eſto.

Nec denegandum eſt, ſacrarij Anglici

Plures miniſtros non adhibere eam

Induſtriam jam ſermonibus ſuis

Vel cautionem vitâ & in integrâ,

Differentes quàm ordinis abſoni

Communiter dant pro modulo ſuo.

Quamvis videntur *Discrepantes*

Nunc æmulari velle Clerum

In prædicando ſcripta docta,

Illa & legendo altâ ex Cathedrâ ;

Prophetiæ cantu relicto

Pneumaticis reliquiſq; *Quakers*,

Qui faciunt ſine mente verba,

Verbavè qui faciunt ſine arte ;

Qui preculas ſine mente fundunt

Quive preces recinunt ſine arte ;

Papa, tui ut ſine corde credunt ;

Papa, tui ut ſine corde ſperant,

Papa, tui ut ſine mente adorant,

Papa, tui ore tenus ut orant ;

Papa, tui ut ſine luce vivunt.

Periculofum eſt, abſq; periculo

Facto ſacratæ ſpirituum indolis,

Contemnere omnes, verbavè vel preces

Qui extempore effundunt ſine præviâ

Curâ, crudito vel ſtudio ſuo ;

Nam

Nam Spiritus spirans ubi vult,
Ex ore sæpe parvulorum, &
Illiteratis ex Ministris
Eloquitur resonanda cæli, &
Ipse Deus manifestat *alta*;
Qui ex tenebris retulitq; lucem, &
Ex nihilo glomeravit orbem;
Eq; Chao exiluire formæ;
Eq; malo retrahitq; rectum;
Ex rudibus reparavit orbem;
Qui sapientibus hujus orbis
Illa negat, minimisq; donat;
Rudera rude rudeq; donat.
In minimis mage grande Numen
In minimis Deus ipse *Major*.
Ex minimo mage grande splendet
Ex minimis sua magna surgunt.
Parvula, paucula sæpe crescunt,
Arteq; sorteq; in orbe regnant.

☼ 16.

Nec diffiteri deniq; possumus
Ecclesiæ quin pars adiophora
Anglæ *Ima* dicta occasionaliter,
Prætextu anhelò, ast ambiguo nimis,
Totum reformatum uniendi
Orbem, Anglicanam & muniendi
Ecclesiam contra Papistas,
Schismaticos toleraret omnes,
Omnibus annueretq; Sectis.
Usq; ita prævaleant Athistæ?
Semper ita an valeant avari?
Spiritus *infimus* usq; supra?
Infimi & usq; homines superni?
Quando erit, hi fuerint cum in *imo*?
Immo erit, hi cum abeant ad *imum*,
Irradiet Deus ipse Georgium:

E

Acce

Usq; fui: nam adhibent perindè
Alterutros sibi sorte versa,
Papa, tuosvè, tuosvè, Calvin,
Ut tulerit novus ordo rerum.

Confusione istà Cabalisticà

Quid ergo agendum? quæ sibi lumina

Aspexerit jam quisq; corde,

Hæc prosequatur, Biblio cum

Nempe sacro: hoc duce tutus ito;

Pacifico hoc duce salvus esto.

Nec denegandum est, sacrarij Anglici

Plures ministros non adhibere eam

Industriam jam sermonibus suis

Vel cautionem vitæ & in integrâ,

Dissentientes quàm ordinis absoni

Communiter dant pro modulo suo.

Quamvis videntur *Discrepantes*

Nunc æmulari velle Clerum

In prædicando scripta docta,

Illa & legendo altâ ex Cathedrâ;

Prophetiæ cantu relicto

Pneumaticis reliquisq; *Quakers*,

Qui faciunt sine mente verba,

Verbavè qui faciunt sine arte;

Qui preculas sine mente fundunt

Quive preces recinunt sine arte;

Papa, tui ut sine corde credunt;

Papa, tui ut sine corde sperant,

Papa, tui ut sine mente adorant,

Papa, tui ore: tenus ut orant;

Papa, tui ut sine luce vivunt.

Periculosum est, absq; periculo

Facto sacratæ spirituum indolis,

Contemnere omnes, verbavè vel preces

Qui extempore effundunt sine præviâ

Curâ, crudito vel studio suo;

Nam

Nam Spiritus spirans ubi vult,
 Ex ore sæpe parvulorum, &
 Illiteratis ex Ministris
 Eloquitur resonanda cæli, &
 Ipse Deus manifestat *alta*;
 Qui ex tenebris retulitq; lucem, &
 Ex nihilo glomeravit orbem;
 Eq; Chao exiluere formæ;
 Eq; malo retrahitq; rectum;
 Ex rudibus reparavit orbem;
 Qui sapientibus hujus orbis
 Illa negat, minimisq; donat;
 Rudera rude rudesq; donat.
 In minimis mage grande Numen
 In minimis Deus ipse *Major*.
 Ex minimo mage grande splendet
 Ex minimis sua magna surgunt.
 Parvula, paucula sæpe crescunt,
 Arteq; forteq; in orbe regnant.

✻ 16.

Nec diffiteri deniq; possumus
 Ecclesiæ quin pars adiophora
 Anglæ *Ima* dicta occasionaliter,
 Prætextu anhelò, ast ambiguo nimis,
 Totum reformatum uniendi
 Orbem, Anglicanam & muniendi
 Ecclesiam contra Papistas,
 Schismaticos toleraret omnes,
 Omnibus annueretq; Sectis.
 Usq; ita prævaleant Athistæ?
 Semper ita an valeant avari?
 Spiritus *infimus* usq; supra?
Infimi & usq; homines superni?
 Quando erit, hi fuerint cum in *imo*?
 Immo erit, hi cum abeant ad *imum*,
 Irradiet Deus ipse Georgium:

E

Acce-

Acceleret Deus (opto) tempus.
 Sed vix ferendum esse absq; periculo
 Ingente rebus jam quoq; publicis.
 Ecclesiæ Anglæ isti Altivoli putant,
 Quod dicta dudum Partium ea *infima*
 Potita rebus pro libitu suo,
 Omnes *reformatos* licet externos,
 Dictos sibi solùm, & sibi cognitos,
 Plerumq; Gallos, promovent hic
 Ad res ministrandas Britannas,
 Cum Officijsq; Statûsq; Chartis.
 Ullibi id haud fit in orbe cauto,
Diffiti at Officijs abiguntur Angli,
 Gallici ejusmodi dum ministrant
 Alta negotia, at uniformes
 Legibus Angligenûm sacrarij
 Dissiti at id renuunt Britanni.
 Sed est stupendum, pectora *dissita*
 Nostratia haud jam velle Sacrarij
 Esse Anglici conformia ritibus,
 Cum omnes Reformati exteri jam
 Adeste sacris Anglicanis,
 Sustineant sine fraude cultûs
 Sæpius & sine spe vè lucri,
 Nostri eadem, O, faciant ! Britannia
 Ac adeant sacra Discrepantes;
 Nec magis Angligenæ, exteri sint.
 Nec dissitendum, pectoribus suis
 Quin Discrepantes sæpe resuscitent
 Convexo in arcu lumina concava,
 Minusq; cautos igne Caphareo
 Per saxa ducant, perq; Diaphonon
 Cunctis ocellis impenetrabile, &
 Commerciij eludant favore
 Suos Reformatos, & omnes
 Sæpe alios minus usq; cautos.

Ergo

Ergo fides adhibenda non est
 Dissito ei Ordini ad omnia usq;
 Decipiuntur enim, atq; sæpe
 Decipiunt alios inermes.

Horrore constricti *Altivoli* stupent,
 Ecclesiæ quando videant modò
 Partem *infimam* dictam, regimen suum
 Firmare velle in turbine dissono

Sectarum adunientium Orcum,
 Instar coaxantis Babeli,

Quo Batavæ tumuere turres
 Quo Batavæ increpuere vires.
 Omnis at haud locus aptus istis
 Vermibus, his reliquisve sectis;
 Saltem ita ut hic tolerentur omnes
 Socinianæ, Ariiq; pestes:
 Vix Batavi *has* tolerent apertè
Dissiti & *Infimi* at omnia aptant,
 Synteresi relocantq; largà.

Mirum ergo nostri Dissiti & Anglici &
 Ecclesia *ima* hæc, maxime, qui foveat
 Gallos reformatos, Batavos quoque,
 Semper favent cur Socinianicis

Et subministrent his Arianicis,

Quos Belgici atq; Gallicani

Damnant reformati, atq; gentis

Sæpe adeunt sacra jam Britannæ:

Dissiti at Angligenæ hæc recusant

Et refovent Ariana Monstra,

Socinianaq; corde gestant:

Haud vè sciunt potius quid essent;

Quam vè fidem, nisi opes, tenendam:

Deliria hæc, Metanæa damnet,

Sphalmata Athistica ut hæc reformet.

Dissentientum frustula quidem

Stoæ vetustæ quæ sapere offulas

Possunt videri; tam omnimodam fidem
Quàm Disciplinæ ipsa Ethica suffocant;

Dum ut Christiani profiteantur
Moribus edere sanctitatem.

Peccata cuncta æqualia scilicet
Usq; esse, nec differre, nisi Dei
Librà favente his quos sibi destinat,
Et aggravante his quos reprobant; sed hæc
Iam Charitate Christiana

Accipi & ipsa queunt bonâ ansâ.

Nam certius nil est, quàm aliquos dari
Solùm actui raro (ast habitu sine
Quo quidam edunt semper mala & imbibunt)
Peccatū agendi enormia, adhæreant,
Quæ non eodem nec parili, omnibus,
Culpæ modo, facti aut ratione, nec
Commisssa eodem sunt animo, Deum
Vel deferendi, aut immoriendi eis,
Sed ut revertantur citò jam ad Deum,
Et deferant enormitatem

Quàm primùm eam, adjuvante cælo,

Atq; Deo relevante lapsum, &
Fortuitum reparante casum.

Sed ob Pronæ qui specialem eam
Præsumit alam, & gratiâ abutitur,
Per fas, nefasq; ac irrui in sua
Peccata amata, ut qui putat esse se
Certum salutis, quicquid agat ferè:

Signo sed hoc nil certius quàm

Talem agi ab (heu!) *reprobatione*,
Cujus habet manifesta signa.

✱ 17.

Sed nil stupendum jam Ordinibus magis
In *Partium* istis cernitur Anglicis,
Quàm quod, quidem uno hoc conveniant ferè
(Se se etli abhorrent rebus in omnibus

Aeqvè

Aeqvè ac Papistas, ferè cæteris)
 Ut nempe vellent prosequi & odio,
 Despectui atq; ut plurimum habere eos
 Nuper *reversos* ad Patriæ *Sacra*
 Leges & Anglas, à labaris Mitræ
 Papæ triformis, Profelytas
 Vulgò vocant; multi at Angli
 Hos transfugas vel *Versipelles*
 Usq; vocant, velut Afra monstra.
 Exteri at hic Neophyti amantur:
 Nos *refugi* peregrini inescant;
 Dum hic teritur Neophytus Anglus
 Et Britonum Neophyta sordet;
 Et si alijs magè doctus esset,
 Et reliquis magè doctus Anglis:
 Novit enim nimis iste multa:
 Invidiæ hinc patuit serenus:
 Literæ ei nocuere tantæ.
 Ob nimiam, jacet usq; mentem;
 Ob genium premiturq; apertum.
 Cur Anglicani despiciant suæ
 Gentis Profelytas, aliosvè eis
 Remotiores, prætulerint suis,
 Vix suspicari vel minimum queas:
 Cum cuncta mundi regna, primum
 Conversa Christo, vel *reformans*
 Quæ spiritus divinus usq;
 Jam tum repurgat, nomine ac re
Versâ (Protestantum jam ab ærâ)
Diversâ ab omni peste Papæ
 Sectæq; *perversæ*, & *reversâ*,
 Constantiâ delicti ab atrâ, &
 A forde peccati vetustâ,
 Deum usq; ad ipsum & sanctitatem;
 Quâ, ipse hominis *renovatur* intra
 Pellis, adusq; animum atq; pelvim
 Cordis, adusq; habitum atq; vitam

Quæ

Quæ intus & in cute *vertit* & extrâ:
Vertere enim in melius licebat
 Semper, & intra &, ad, extrâ, honesta
Vertere ita omnis homo atq; totus
 Debet, ut inveterata *mutet*,
 Utq; superstitiosa *vertat*.
 Orbe, homine &, vetera innovantur.
 Ecce facit *nova* cuncta Christus.

Quamvis fatendum est, Pauperiem quidem
 Semper ferè annexam Neophyticis,
 Causam malorum semper & esse eis,
 Et reddere omnes ridiculos eos
 Ubiq; contemptos, catervæ &
 Vulgi sodales, non habentes
 Quò capita obtulerint egenâ.
 Sed patientia cuncta vincit :
 Atq; *Agape* omnia corda adunit.

☼ 18.

Post cuncta dici quæ poterunt in, aut
 Pro partium nostratum, inanibus
 In se, querelis, Omnium adinstar est,
 Quod criminentur continuò ferè
 Se se per orbem mutuo & in vicem,
 Vix quempiam ex parte opposita sibi
 Modò esse, qui ullam religionem habet
 Nedum bonam, verè vè rectam, at
 Barbaram habere Atheamq; pestem.
 Hinc aliqui ulteriusq; ducunt ;
Religio quòd & omnis est ars ;
Religio quòd & ipsa sit fraus.
 Hinc esse constat, jam nihil integrum aut
 Ex integro nil esse beatum adhuc
 Ex omne perfectumvè parte
 Sub sole nil : sub luce iustâ
 Cuncta suâ tamen enitantur
 Tendere in *altum*, agiliq; gressu,

Orbe

Orbe suo ut videantur æqua ;
 Ex numero omni ita erunt beata.
 Propterea, interea, subinde, oc-
 casionaliter vniversa
 Partium ea *opposita* esse possunt
Vera, bona, & mala; de uno eodem,
 Unum at idem variante tempus
 Unico & haud cogitata ritu,
 Sed varijs repetita punctis,
 Et variâ relocata luce, &
 Casibus accipienda cunctis ;
 Omnia consideranda recte :
 Tempore capta suo & videnda
 Tum Ordine *vera* suo apparebunt.
 Nunc æmulemar cuncta Charismata
 In omnium actis hostium & hospitem,
 Possint videri quæ meli ora : nec
 Mortalium ullus æstimetur
 Hostis, nisi *peccatum* ut edens
 Jura Poli, Patriæq; contra : at
 De nihilo modò frater hostis ;
 Deq; *modis* fumus invicem hostes.
 Num hostis ego quia *vera* dico ?
 Ista loquor, quia *vera* duco :
 Quisq; colat quæ ita *vera* credit :
 Dico quæ sibi *vera* *splendent*.

☼ 19.

At lite missâ, quando erit illa lux,
 O, cùm de amore in Christum animæ piæ
 Sponsum, petatur mutuò, num
 Vidistis, O, quem amo ? ane Christum,
 Delicias animæq; sponsum ?
 Vidistis an quem diligo & intimâ
 Vi mentis ? O, jam dicite, filiæ
 Jerusalem ; paupervè, dives
 Dicere, num vigilesvè, possunt ?

Tam

Tam Discrepantes quàm Angli Hierarchici,

Oh, si valerent dicere! *Paululum*

Cùm transiissẽm, repperi, quem hi

Depereunt, *animaq; casta.*

Sponsum quæ ad istum (O, duc) Cynosura? quis
Baptista Christum prodromus indicet?

O, Dissidentes præparent se ad

Sacrarium Angligenûmq; ritus!

Eia, hic relictis Mysterijs loqui

Mortalium quæ lingua nequit, putent

Cuncti ut volent; dum Dei lex

Norma sit, Ireniconq; regni.

Ite, ite, sævæ litis Erynnides;

Abesto vixæ & scandala mutua:

Discordia hinc exterminetur;

Ambitio quoq; avara ab aris.

☼. 20.

Iö, protervum Schisma relinquitur,

Sinceritati & cedit Hypocrisis!

Dissentientes Anglicana, &

Sæpius, O *Sacra*, jam frequentant!

Concórdia (Iö!) jam stabilitur, &

Communicatur Cælituum choro:

Semperq; Christus corde præsens;

Mentis apex sociatur astris.

Iö, ter Iö, sanctior unio

Jungit Britannos, auspice Georgio!

Lis sola erit; Regi, Deoq;

Quis fuerit magis corde fido?

Vates mearum tunc ego præscius

Sententiarum, dicar: Apollini

Non charus æquè, si recludo

Ambiguis potiora Delphis.

Tunc quanta nostri Gloria carminis

Votiq; compos! Veridicus tum ego

Ca-

Calcabo Romanas Tiaras,
Et supero caput axe condam.

Cecini, ex animoq; Vovi, Myles Davies,
Nuper de Trerabbat in Com. Flint, Armiger,
Legum Angliæ Municipalium studiosus,
Professor, Advocatus & Orator.

De Cleri Anglicani Alumnis. Ad Reverendum
J. GIBSON, Collegij Reginae Oxoniensis Præsidem.

QUID prius grato vigilans alumno
Voverit nutrix tumidis papillis
Quàm Eloqui ut dexter queat, atq; cultu
Crescere miro?

Quot quot Anglorum sapiunt alumni,
Nutrienti almas referunt Britanno
Clero huic artesq; suam & salutem
Sub duce Christo.

Gibson, omni tu infatigatus arte
Usq; tu pubem cumulas Britannam;
Tu domi priscas sine fraude Præses
Pandis Athenas.

Quid quòd avulso tibi gens ab orbe
Undiq; accurrit metuens refelli;
Semper ut Gibson proprio triumphet
Præses honore.

Jure: nam vultu Clarij benigno
Tu Dei foves graciles Camænas:
Jure; festiva cecinere Gibson
Voce Camænae.

Roma se quamvis Latij Reginam
Jactet, eluso usq; & in orbe cudat
Sacra fucata eloquio Latino,
Jure profano;
Jure nec ullo;
Subdet

Subdet elatos apices *Sacrorum*
Et loquelæ Jura Latina, normæ
Jam relimatæ Oxonij *Reginæ*

Præside *Gibson.*

Tu per *Ignoti* cape Vota pennam
Vindicis; Musas tua jam Regina,
Lance dum nostrâ celebratur, æquat

Oxonij omnes.

Invidum forte facinus videtur,
Urbe sic tolli, medijsq; rostris:
Ast ego nulla, licet hospes, urbe,

Facta filebo,

Quæ coronent Gibsonium: referre
Cum potes, laudes, male Proditori
Assides mutus: mihi terra tali

Ante dehiscat.

Mitra *fraterna* etsi aliquid sinistri
Suspiciari jam videatur in me,
Charitati ac opposita obloquatur,

Fortè quod errem, aut
Discrepem ab illo, ut
Criticus Author.

Vos tamen *fratres* mihi semper, æquè
Aestimabo, etsi hospes ego, ut mihi estis;
Charitas, Virtus jubet hæc *Regina*

Præside Christo.

Ergo, nil mirum, tua si efferenda
Duxi ego *χαρίσματα*, in omnibusq;
Christianis, quæ meliora: Christi ut

Collegium; sic
Esto *Reginæ*.

Cecini, humillimèq; Obtuli Myles Davies,
Ab amicis & omnibus necessarijs nudus,
μνηστὰς καὶ ὑπερβίους. Μονηστὰς & Ημεραβίους.

